

(67) DET HYSSE I HAUANE

Filosof, poeter og andre drømmefangere fabulerer gjerne omkring tid og rom, sjelens flukt, følelsen av gjenkjennelse og samtidighet, slike forhold jeg ikke vet noe om. Men jeg fornemmer en egen fredfull stemning over Vestfolds gravhauger og andre minnesteder. Som om de som var her, aldri helt har forlatt oss. **Samfølelse** er kanskje ordet?

D G Em A7 F#m Bm Em
Han kom ov - er sle - pa som far-mann og fren-de og fant seg en bo - plass i

7 A7 Ddim D D G A7 F#m Bm
Vest-Vi-ken len - de med i - le og lei - e og ild-sted og gry-te, han slum-rer her

14 Em A7F#m7 A A7 D Refreng: G F#m A7
en - nå i fa - bel og my - te. Det hyss-er hist! og her! Det hys-ser i

20 D F#m Em Bm E7 A7 G
hau - a - ne, tus - ser i skau - a - ne, sus - er i trær... Lytt ba-re hist! og

26 F#m A7 D D7 G Bm F#m EmF#m7 A7 D
her! I mo - se-grodd fo - te-fár hysser hva en - gang var, og du er nær.

1.

Han kom over slepa
som farmann og frende
og fant seg en boplass
i Vest-Viken lende
med ile og leie
og ildsted og gryte,
han slumrer her ennå
i fabel og myte.

Det hysser hist! og her!
Det hysser i hauane,
tusser i skauane,
suser i trær...
Lytt bare hist! og her!
I mosegrodd fotefår
hysser hva en gang var,
og du er nær.

2.

Så ryddet han marken,
så tuftet han tunet.
Så hegnet han frender
og risset sin rune.
Så gikk han med heder
i Vest-Viken lende,
han slumrer her ennå
i sagn og legende.

Det hysser hist! og her!
Det hysser i hauane,
tusser i skauane,
suser i trær...
Lytt bare hist! og her!
I mosegrodd fotefår
hysser hva en gang var,
og du er nær.

3.

Hans haug er et merke.
Hans tre er en kjempe.
Vi følger hans veier
med vørnad og lempe.
Så bærer vi alle
vår lede og lise
og finner hverandre
i drømmer og vise.

Det hysser hist! og her!
Det hysser i hauane,
tusser i skauane,
suser i trær...
Lytt bare hist! og her!
I mosegrodd fotefår
hysser hva en gang var,
og du er nær.